

**ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ ЯК СУБ'ЄКТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА В СФЕРІ
ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА СПОРТУ**

Олександр Олександрович УСИК,

*аспірант Харківського національного
університету внутрішніх справ
<https://orcid.org/0009-0007-8312-3573>*

Ефективність забезпечення міжнародного співробітництва в сфері фізичної культури та спорту на пряму залежить від якості та ефективності діяльності спеціально уповноважених суб'єктів у досліджуваній сфері суспільного життя. Традиційно, у науковій літературі ключовим суб'єктом забезпечення такого співробітництва називають Міністерство молоді та спорту України. Однак, на нашу думку, невірним є віднесення до суб'єктів забезпечення міжнародного співробітництва в сфері фізичної культури та спорту лише цього Міністерства, адже в системі останніх одне із ключових місць відводиться Верховній Раді України (далі - ВРУ).

ВРУ – це Парламент – загальнодержавний, представницький, виборний, колегіальний, постійно діючий, єдиний орган законодавчої влади в Україні. Ознаками Верховної Ради України є: «1) загальнодержавність – компетенція Верховної Ради України поширюється на всю територію України; 2) представництво – представляє інтереси українського народу і держави як у межах державного кордону, так і на міжнародному рівні; 3) виборність – Верховна Рада України формується тільки шляхом проведення виборів; 4) єдиний орган законодавчої влади в Україні – лише Верховна Рада України уповноважена приймати закони, жодний інший орган державної влади таких повноважень не має; 5) колегіальність – можна трактувати двояко: а) кількісний склад Верховної Ради України становить 450 народних депутатів України; б) приймає рішення на пленарних засіданнях певною кількістю голосів народних депутатів України. Повноваження Верховної Ради України здійснюються спільно народними депутатами України на засіданнях під час сесій парламенту; б) однопалатність – Верховна Рада України не знає внутрішнього структурного поділу, оскільки організаційно працює як єдиний орган» [1].

Відповідно до Конституції до повноважень ВРУ належить: «1) внесення змін до Конституції України в межах і порядку, передбачених розділом XIII цієї Конституції; 2) призначення всеукраїнського референдуму; 3) прийняття законів; 4) затвердження Державного бюджету України та внесення змін до нього, контроль за виконанням Державного бюджету України, прийняття рішення щодо звіту про його виконання; 5) визначення засад внутрішньої і зовнішньої політики, реалізації стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в Організації Північноатлантичного договору; 6) затвердження загальнодержавних програм економічного, науково-технічного, соціального, національ-

но-культурного розвитку, охорони довкілля; 7) призначення виборів Президента України у строки, передбачені цією Конституцією; 8) заслуховування щорічних та позачергових послань Президента України про внутрішнє і зовнішнє становище України» тощо [2].

Одним з ключових повноважень ВРУ є законотворення – прийняття найвищих після Конституції нормативно-правових актів, виключно якими визначаються: «1) права і свободи людини і громадянина, гарантії цих прав і свобод; основні обов'язки громадянина; 2) громадянство, правосуб'єктність громадян, статус іноземців та осіб без громадянства; 3) права корінних народів і національних меншин; 4) порядок застосування мов; 5) засади використання природних ресурсів, виключної (морської) економічної зони, континентального шельфу, освоєння космічного простору, організації та експлуатації енергосистем, транспорту і зв'язку; 6) основи соціального захисту, форми і види пенсійного забезпечення; засади регулювання праці і зайнятості, шлюбу, сім'ї, охорони дитинства, материнства, батьківства; виховання, освіти, культури і охорони здоров'я; екологічної безпеки; 7) правовий режим власності; 8) правові засади і гарантії підприємництва; правила конкуренції та норми антимонопольного регулювання; 9) засади зовнішніх зносин, зовнішньоекономічної діяльності, митної справи; 10) засади регулювання демографічних та міграційних процесів; 11) засади утворення і діяльності політичних партій, інших об'єднань громадян, засобів масової інформації; 12) організація і діяльність органів виконавчої влади, основи державної служби, організації державної статистики та інформатики; 13) територіальний устрій України» тощо [2]. Крім того, виключно законами України встановлюються: «1) Державний бюджет України і бюджетна система України; система оподаткування, податки і збори; засади створення і функціонування фінансового, грошового, кредитного та інвестиційного ринків; статус національної валюти, а також статус іноземних валют на території України; порядок утворення і погашення державного внутрішнього і зовнішнього боргу; порядок випуску та обігу державних цінних паперів, їх види і типи; 2) порядок направлення підрозділів Збройних Сил України до інших держав; порядок допуску та умови перебування підрозділів збройних сил інших держав на території України; 3) одиниці ваги, міри і часу; порядок встановлення державних стандартів; 4) порядок використання і захисту державних символів; 5) державні нагороди; 6) військові звання, дипломатичні ранги та інші спеціальні звання; 7) державні свята; 8) порядок утворення і функціонування вільних та інших спеціальних зон, що мають економічний чи міграційний режим, відмінний від загального» [2].

Таким чином, Верховна Рада України – це єдиний орган влади на території нашої держави, який відповідає за формування законодавчої основи правового регулювання суспільно-правових відносин, у тому числі пов'язаних із міжнародними відносинами в сфері фізичної культури та спорту. Відбувається це за рахунок прийняття нових законів або ратифікації міжнародних нормативних актів. Зокрема, саме ВРУ прийнято Закони України «Про міжнародні договори України», «Про фізичну культуру і спорт». Зважаючи на викладене, Парламент цілком можна віднести до

суб'єктів забезпечення міжнародного співробітництва у фізкультурно-спортивній галузі, адже в межах його відання знаходяться питання побудови законодавчих засад організації та реалізації такої співпраці. Крім того, ВРУ забезпечує фінансування сфери фізичної культури та спорту за рахунок прийняття державного бюджету, що забезпечує фінансування заходів міжнародного співробітництва.

Список використаних джерел:

1. Шаптала Н.К., Задорожня Г.В. Конституційне право України: навч. посібник для студ. ВНЗ. Дніпропетровськ. 2012. 470 с.
2. Конституція України: закон від 28.06.1996 №254к/96-ВР. Офіційний вісник України. 2010. №72/1. Ст.2598.